

ледува цѣли два дѣня. Какво? — „Неразположенъ“. Приятелю, стомахътъ ти казва, че ти не си уменъ човѣкъ. Когато ядемъ, ние трѣбва да благодаримъ на нашата душа, че ни е дала всичко, каквото ни е необходимо. Не ни трѣбватъ никакви излишества; необходимото за насъ е да познаемъ нашия умъ и нашето сърце: тѣ сж божествени. Търсете само необходимото въ свѣта, търсете го въ мисълта, въ сърцето, въ живота; то не остава въ васъ никакъвъ излишѣкъ, отъ който всѣкога оставатъ нечистотии у човѣка.

Само ако се обърнете къмъ ума и сърцето, вие ще можете да реформирате вашия животъ и обществото, ще разрѣшите едновременно и двата въпроса. Всѣки ще работи това, което му е дадено; нѣма да работите едно и сжщо нѣщо, понеже службитѣ сж разнообразни; всѣки ще работи споредъ своето разбиране. Като влѣзатъ въ този великъ божественъ планъ, за който ви говорихъ, българинътъ и България ще уредятъ живота си. На България прѣпорѣчвамъ да направи опитъ — да послуша ума и сърцето си — и въ десетъ години отгорѣ ще се оправи. И всѣки българинъ нека направи опитъ — да слуша ума и сърцето си. Никой да не изнасилва друго. Така, ако приятелътъ на нѣкого не върви по правия пътъ, нека той насочи своя умъ къмъ него и по този божественъ пътъ ще му прати помощта си, и животътъ му ще се измѣни. Когато цвѣтето не е поливано дълго врѣме, то казва: „вода, вода!“ Когато има влага, казваме: трѣбва му свѣтлина и топлина. Тази влага, тази вътрѣшна топлина и свѣтлина е намъ потрѣбна. Нѣкой ще каже: „Това е мѣчно да се приложи“. За прилагане на това учение се изискватъ герои, а не страхливци. Не какво сж писали философитѣ на минало врѣме, не какво пишатъ сега ученитѣ, не какъвъ е сегашниятъ редъ и порядѣкъ, а това, което самата природа ни учи, за какво сме създадени — това е за насъ важно. Нима сме създадени да ставаме жертва по бойнитѣ полета? Нима да бждемъ палачи и да бѣсимъ хората? Ни най-малко. Богъ ни е създалъ съ велики цѣли. Ние минаваме за културни и като православни, протестанти и католици, ужъ служимъ на Бога, а всички еднакво колимъ кокошкитѣ и агнетата. Още не сме културни хора; отсега нататѣкъ бждещето е на истинската култу-